KOMMISSIONENS DELEGEREDE FORORDNING (EU) 2015/160

af 28. november 2014

om ændring af delegeret forordning (EU) nr. 907/2014 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1306/2013 for så vidt angår betalingsorganer og andre organer, finansiel forvaltning, regnskabsafslutning, sikkerhedsstillelse og brug af euroen

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1306/2013 af 17. december 2013 om finansiering, forvaltning og overvågning af den fælles landbrugspolitik og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 352/78, (EF) nr. 165/94, (EF) nr. 2799/98, (EF) nr. 814/2000, (EF) nr. 1290/2005 og (EF) nr. 485/2008 ([1]), særlig artikel 40 og artikel 53, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Artikel 5 i Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 907/2014 ([2]) fastsætter betingelserne for, hvornår udgifter afholdt efter udløbet af betalingsfristerne i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet kan anses for at være berettigede til Unionens finansiering.

(2) Af hensyn til retssikkerheden og klarheden bør det til de bestemmelser, der allerede er fastlagt i artikel 5 i delegeret forordning (EU) nr. 907/2014, tilføjes, hvilke betingelser der er gældende for direkte betalinger, der er foretaget i regnskabsåret 2015 som omhandlet i Rådets forordning (EF) nr. 73/2009 ([3]). Til det formål bør der navnlig henvises til de relevante lofter, der er fastsat for medlemsstaterne for kalenderåret 2014 i forordning (EF) nr. 73/2009, idet der skelnes mellem de medlemsstater, som anvender enkeltbetalingsordningen, og dem, som anvender den generelle arealbetalingsordning. Hvad angår den specifikke situation med hensyn til anvendelse af finansiel disciplin, bør der desuden henvises til bestemmelserne i artikel 11 i forordning (EF) nr. 73/2009 for så vidt angår betalinger vedrørende kalenderåret 2013 og til bestemmelserne i artikel 26 i forordning (EU) nr. 1306/2013 for så vidt angår betalinger vedrørende kalenderåret 2014.

(3) Stk. 8 i artikel 12 i delegeret forordning (EU) nr. 907/2014 bør tydeliggøres, da dets formulering utilsigtet kan få Kommissionen til at anvende en fast korrektion, som ligger for lavt i forhold til risikoen for Unionens budget. Stk. 8 i artikel 12 i den forordning bør derfor omformuleres, således at hvor det ved objektive oplysninger godtgøres, at det maksimale tab for fondene er lavere end det tab, der ville blive resultatet af anvendelsen af en standardsats, som er lavere end den, der er foreslået af Kommissionen, angives det tydeligt, at Kommissionen anvender denne lavere faste sats i forbindelse med beslutninger om de beløb, der skal udelukkes fra Unionens finansiering.

(4) Den delegerede forordning (EU) nr. 907/2014 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

I delegeret forordning (EU) nr. 907/2014 foretages følgende ændringer:

1) I artikel 5 indsættes som stk. 3a:

»3a. Hvad angår direkte betalinger som angivet i bilag I til Rådets forordning (EF) nr. 73/2009, gælder i løbet af regnskabsåret 2015 følgende betingelser uanset stk. 2:

a) Når margenen i første afsnit i stk. 2 ikke er udnyttet helt for betalinger, der er foretaget for kalenderåret 2014, senest den 15. oktober 2015, og den resterende del af denne margen overskrider 2 %, nedsættes margenen til 2 %.

([1]) EUT L 347 af 20.12.2013, s. 549.

([2]) Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 907/2014 af 11. marts 2014 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1306/2013 for så vidt angår betalingsorganer og andre organer, finansiel forvaltning, regnskabsafslutning, sikkerhedsstillelse og brug af euroen (EUT L 255 af 28.8.2014, s. 18).

([3]) Rådets forordning (EF) nr. 73/2009 af 19. januar 2009 om fælles regler for den fælles landbrugspolitiks ordninger for direkte støtte til landbrugere og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere, om ændring af forordning (EF) nr. 1290/2005, (EF) nr. 247/2006, (EF) nr. 378/2007 og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1782/2003 (EUT L 30 af 31.1.2009, s. 16).

b) Hvis en medlemsstat anvender enkeltbetalingsordningen i overensstemmelse med kapitel 3 i Afsnit III i forordning (EF) nr. 73/2009 kan direkte betalinger, bortset fra betalinger i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 228/2013 (*) og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 229/2013 (**) for kalenderåret 2013 eller tidligere, der er foretaget efter betalingsfristen, kun finansieres af EGFL, hvis det samlede beløb af direkte betalinger, der er foretaget i regnskabsåret 2015, i givet fald korrigeret til beløbene før tilpasningen som omhandlet i artikel 11 i forordning (EF) nr. 73/2009 eller i artikel 26 i forordning (EU) nr. 1306/2013, ikke overstiger det loft, der er fastsat i bilag VIII til forordning (EF) nr. 73/2009 for kalenderåret 2014 og under hensyntagen til de beløb, der bliver resultatet af anvendelsen af artikel 136b i forordning (EF) nr. 73/2009 for kalenderåret som omhandlet i Bilag VIIIa til den forordning.

c) Hvis en medlemsstat anvender enkeltbetalingsordningen som fastsat ved artikel 122 i forordning (EF) nr. 73/2009 kan direkte betalinger for kalenderåret 2013 eller tidligere, der er foretaget efter betalingsfristen, kun finansieres af EGFL, hvis det samlede beløb af direkte betalinger, der er foretaget i regnskabsåret 2015, i givet fald korrigeret til beløbene før tilpasningen som omhandlet i artikel 11 i forordning (EF) nr. 73/2009 eller i artikel 26 i forordning (EU) nr. 1306/2013, ikke overstiger summen af de individuelle lofter, der er fastsat for direkte betalinger i kalenderåret 2014 for den pågældende medlemsstat.

d) Udgifter, der overstiger margenerne i litra a), b) eller c), nedsættes med 100 %.

De godtgørelsesbeløb, der er nævnt i artikel 26, stk. 5, i forordning (EU) nr. 1306/2013, lades ude af betragtning ved kontrol af, om betingelsen i dette stykkes første afsnit, litra b) eller c), er opfyldt.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 228/2013 af 13. marts 2013 om særlige foranstaltninger på landbrugsområdet i Unionens fjernområder og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 247/2006 (EUT L 78 af 20.3.2013, s. 23).

(**) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 229/2013 af 13. marts 2013 om særlige foranstaltninger på landbrugsområdet til fordel for de mindre øer i Det Ægæiske Hav og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1405/2006 (EUT L 78 af 20.3.2013, s. 41).«

2) Stk. 8 i artikel 12 affattes således:

»8. Hvis medlemsstaten fremlægger objektive oplysninger, der ikke opfylder kravene i denne artikels stk. 2 og 3, men som viser, at fondenes maksimale tab er lavere, end hvis der anvendtes en lavere standardsats end den foreslåede, anvender Kommissionen den lavere standardsats for at afgøre, hvilket beløb der skal udelukkes fra Unionens finansiering i henhold til artikel 52 i forordning (EU) nr. 1306/2013.«

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på syvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 28. november 2014.

På Kommissionens vegne

Jean-Claude JUNCKER

Formand